

Ingrid Willemse

De actrice is sinds enige weken in „Spijkerhoek” te bewonderen, maar ze is van nog veel méér markten thuis. Ze was mannequin, fotomodel, zat in de beurs-business, schrijft en wil nog een heleboel dingen ontdekken. Ingrid Willemse. „Geisha zijn, dat lijkt me ook wel leuk!”

An ondernemingslust ontbreekt het haar niet bepaald, en dat blijkt al uit de manier waarop ze praat: levendig, enthousiast, energiek. „Een tijdje geleden probeerde ik nog een VIP-service voor Arabische zakenmensen te starten. Als die dan naar Europa kwamen, zou ik alles voor hun verblijf hier regelen. Maar ja, dat project heb ik afgeblazen toen bleek dat er ook niet-zakelijke diensten verlangd werden...” Met Japans zakelijk zou ze het waarschijnlijk beter uithouden. „Geisha zijn lijkt me wel leuk. Dan probeer je mensen te vermaken en een zo goed mogelijk sfeer te creëren.” Zou je dan niet balen als je ook vervelende mannen gezelschap zou moeten houden? „Ben je gek, je moet gewoon weten hoe je het beste uit mensen haalt. Ach, ik wil zoveel mogelijk meemaken.” Ingrid moet zelf om het idee lachen. Het is duidelijk: de woorden nooit en onmogelijk komen niet in haar woordenboek voor.

Emoties

Ze speelt een paar weken lang een rechercheur in „Spijkerhoek”, die een moord en een stel diefstallen moet oplossen. „Ik vond het ontzettend leuk om „Spijkerhoek” te doen. Eerst was ik - nou ja, tegen TV-series is veel gezegd - maar ik was er nog niet zo klaar voor. Omdat ik daarvoor als model werkte, en allerlei andere dingen had gedaan: performances en radiowerk en noem

maar op. Bij de TV was ik van tevoren een beetje bang dat de mensen zouden denken: oh, daar heb je weer zo'n model dat zonnig moet acteren... Terwijl ik al jaren met acteren bezig ben.”

Terug naar de basis

„Mijn opleiding voor acteren begon eigenlijk zo'n tien jaar geleden toen ik Willem de Ridder leerde kennen. De studie was gebaseerd op teruggaan naar je 'roots'. Dat sluit ook aan bij de 'method-acting-workshops', die ik gedaan heb. Die hadden te maken met emoties, dus je werkt niet zoeer vanuit de techniek, maar gaat terug naar de basis. Alsof je door je emoties je leven nog eens als in een film meemaakt. Een tijdlang kreeg ik alleen maar een bepaald soort rollen aangeboden, als steunpoos en zo. Daar had ik op een gegeven moment wel de balen van. Ik was de acterewereld een beetje zat, voelde me geremd in m'n ontwikkeling. Toen ben ik die beurswereld ingegaan, dat was een waanzinnige tijd die heel leerzaam voor me was. Dat is nu ongeveer een jaar geleden. En vrijwel direct daarna kreeg ik dus de kans om in „Spijkerhoek” te spelen, en toen leek acteren me wel weer wat. Ik was een tijdje helemaal niet meer met acteren bezig geweest waardoor ik er wel weer zin in had. Mijn bezwaren waren weg. Ik stelde me gewoon weer open. Het was een ontwikkeling die bij m'n karakter past. Hoewel ik het ei-

genijk altijd wilde doen, ben ik altijd voor acteren weggelopen. Dat is heel gek. Als kind speelde ik ontzettend veel toneel. Op de lagere school was ik echt de ster. Ik speelde van alles, de freule, of de kakmadam, vreselijk gemaakte rollen.”

Bijou

„Op mijn veertiende ging ik al van school af. Ik ben eerst netjes op het gym begonnen, maar ik dacht: ik ben me daar een beetje gek om hier tot m'n achttiende te zitten. Ik moest gewoon de wereld verkennen en was zo strontgevig dat ik dacht dat ik het toch wel ging redden. Toen werkte ik al als model, zowel modeshows als fotografie, en zat in België, Duitsland en Noord-Frankrijk. Dat sloot maar aan bij mijn voorliefde voor dansen, zodat ik op mijn zestiende echt moest kiezen: balletacademie of doorgaan in de showwereld. Ik koos voor het laatste omdat ik toch iets meer comfort wilde, hoewel ik echt van hard werken hou en ook een perfectioniste ben. Ze noemden me in België 'bijou', en in die tijd waren de shows nog heel erg swingend. Nu is het meer catwalk, toen werd er veel meer show gemaakt. Maar aanpakten ik toch wel extremer ben dan het gemiddelde, moest ik me in m'n werk wel inhouden. Ik ontloofde toen allemaal nevenactiviteiten zoals visagie en styling. Daarna deed ik bedrijfsfilms, dat was goed om aan hem het diepe te kunnen indrukken. Meestal belandde ik dan via via in 'art-films'.”

Schoonheid

„Op een gegeven moment deed ik een acteer- en renaissanceopleiding en dan zien mensen je. Ik deed die opleiding intern en vond het eerlijk gezegd wel een leuke ervaring te merken hoe acteurs met elkaar omgingen: veel onderlinge jaloezie. Maar er waren natuurlijk ook leuke mensen.” Ingrid viel een periode in bij Veronika's „Radio Romantica” en speelde in „Gemene Verhalen”. „Ik had een foto opgestuurd naar het castingbureau van Hans Kemna en kreeg na een auditie gelijk een hoofdrol.” Ingrid is qua sterrenbeeld schorpioen en haar ascendant is leeuw, dus aan emotie & temperament heeft ze in ieder geval geen gebrek. Ze weet echter wel maat te houden. Zo let ze goed op wat ze eet en drinkt: tijdens het interview kiest ze voor thee, maar ze vraagt de ober alleen om heet water. Het zakje met haar eigen thee heeft ze zelf al in haar handtas bij zich. Ze licht toe: „Schoonheid is niet goudzoeken. Hoe helderder het water, hoe eerder je het goud niet liggen.” Toch wil ze zich nu niet meer op het modellenwerk storten. „Ik heb daar nu definitief een punt achter gezet. Ik kom nu ook prima rond en in de periodes dat ik geen acteerwerk heb, schrijf ik veel. Ik ben nu ook met een schrijfschrijft bezig. Ach, ik kan nooit stilzitten. Zodra ik iets bereikt heb, moet ik gelijk weer door.”

Tekst: Eugène Bultmanhuis
Fotografie: Govert de Roos

TELEVISIE
Zondag 11 oktober
RTL4

JUWEEEL IN SPIJKERHOEK